

відображає сутність фестивалю як «фронтиру», що відкриває нові перспективи та напрями у джазовій культурі Харкова.

Учасники фестивалю виконали імпровізаційні музичні композиції, виступаючи як волонтери, а гості події збрали кошти для їхньої підтримки. Організація фестивалю під час періоду війни відображає велику місію та бажання створити атмосферу миру та співвідношення, попри складні умови. Участь у заході взяли відомі музиканти, серед яких Ян Ведаман, Сергій Давидов, а також гурти «Схід Опера Харків Оркестр» і Jazz&Opera.

Також треба відмітити проведення XXIII Jazz Bez, визначеного одним з найбільших та найдовготриваліших музичних фестивалів на теренах України та Польщі. Цей захід має унікальну характеристику міждержавного фестивалю, що означає одночасне проведення концертів у двох країнах — Україні та Польщі. Відзначається, що міжнародний джазовий фестиваль у Дрогобичі проводиться вже вп'яте, сприяючи зближенню найкращих музикантів джазової сцени з усього світу.

В останні два роки фестиваль присвячується підтримці Збройних Сил України, тому всі зібрані кошти з придбаних квитків надходять на потреби української армії. Jazz Bez, зберігаючи свої традиції, стимулює розвиток молодих перспективних музикантів, що експериментують зі стилями та відтворюють мистецтво майбутнього. Значною мірою фестиваль має освітню та просвітницьку спрямованість, представлену лекціями провідних дослідників джазової музики. Головна музична програма фестивалю традиційно розгортається в Дрогобицькому театрі ім. Юрія Дрогобича. XXIII Jazz Bez є спільним заходом, що об'єднує джаз-любителів зі Львова, Дрогобича, Винниці, Тернополя, Рівного та Умані в Україні, а також із Перемишля, Кракова та Любліна в Польщі.

Українські джазові фестивалі є не лише музичними заходами, але й важливими культурними подіями, які сприяють продовженню і розвитку традицій джазового мистецтва на національній основі. Вони об'єднують музикантів, слухачів та шанувальників джазу з різних куточків України та світу, створюючи унікальну атмосферу культурного діалогу та творчого обміну. Завдяки інноваційним програмам, творчим експериментам та освітнім ініціативам, українські джазові фестивалі стимулюють розвиток нових музичних форм та відкривають нові горизонти для мистецтва в Україні. Їхня важлива роль у просуванні джазової культури та підтримці молодих талантів підкреслюється щорічною участю визначених музикантів та провідних дослідників жанру. Такі заходи, як Kharkiv Frontier Jazz Fest та XXIII Jazz Bez у Дрогобичі, є яскравим прикладом того, як джаз може об'єднувати людей, створюючи неповторний простір для вираження творчості та культурного взаєморозуміння.

Д. Шафоростова

ЛІРИЧНІ ПІСНІ ЯК РІЗНОВИД ЕСТРАДНОЇ ПОПУЛЯРНОЇ ПІСНІ

D. Shaforostova

LYRICAL SONGS AS A KIND OF POP SONG

Поняттям «лірика» характеризують у музиці вокальні та інструментальні твори, які акцентують особистісне сприйняття світу, мають емоційно виразний характер та відображають особисті почуття, думки, внутрішні стани і роздуми автора або виконавця. У музичному мистецтві лірика охоплює жанрово-стильові

явища академічної та позаакадемічної творчості, зокрема поп, рок, фолк, джазову сфери та сучасної R&B.

В інструментальній музиці широкий спектр особистісних переживань ліричного героя (від ніжності та спокою до туги і меланхолії та ін.) відтворюється виключно музичними (ладогармонічними і метроритмічними) засобами без використання словесного тексту. Характерними особливостями вокальної лірики є вираження у вербальній складовій та в мелосі особистих переживань, глибоких почуттів та емоцій, що знаходять відгук у серцях слухачів і роблять ці пісні надзвичайно актуальними. Ліричні композиції у вокальній сфері характеризуються виразним мелосом та поетичним текстом романтичного спрямування.

Ліричні пісні становлять важливий сегмент музичної культури минулого та сучасності. Їх виникнення пов'язане з еволюцією людської свідомості, збільшенням рефлексії у творчості, відображенням внутрішніх переживань та самовираження, а також збагаченням мови та музичних засобів виразності. Лірика виявляється в різних історичних шарах фольклору, зокрема народно-обрядових жанрах та власне в особистих ліричних піснях, які пов'язані з темою кохання, почуттями розлуки, ностальгії, смутку, різноманітними соціально- та сімейно-побутовими ситуаціями. До ліричної сфери фольклору належать любовні, сирітські, материнські, вдові, заробітчанські, козацькі, чумацькі, стрілецькі, рекрутські пісні тощо.

Важливим аспектом ліричних пісень є здатність викликати емоційне співпереживання, що забезпечує комунікацію між виконавцем та аудиторією на рівні особистих почуттів. Зважаючи на значущість ліричних пісень серед широкого загалу слухачів, вони відіграють важливу роль у музичній культурі та представляють собою значущий різновид популярно-естрадної музики. Так, ліричні пісні, сповнені емоційності та глибини почуттів, використовують у своєму репертуарі відомі поп-музиканти і гурти (Adele, Ed Sheeran, Leonard Cohen, Bob Dylan та ін).

Виконавці пісенної лірики зазвичай володіють виразним співочим голосом із широким діапазоном та емоційною інтерпретацією, що дозволяє їм передавати глибокі почуття та створювати зворушливу атмосферу. У зв'язку зі своєю загальнодоступністю і простотою у сприйнятті, ліричні пісні стають популярними серед різних соціальних груп та виконавців, і вони часто стають хітами на музичних чартах. Виступаючи як засіб вираження соціальних, культурних та психологічних аспектів сучасного життя, ліричні пісні сприяють розумінню та відчуттю різноманітних аспектів людського існування.

К. Рудай

ДО ПРОБЛЕМИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЖАНРУ КОЗАЦЬКИХ ПІСЕНЬ

К. Rudai

TO THE PROBLEM OF RESEARCHING THE GENRE OF COSSACK SONGS

Козацькі пісні — малодосліджений до сьогодні жанр народнопісенної творчості. Дискусійними є питання жанрового визначення та стильової специфіки. А. Іваницький виокремлює три групи козацьких пісень: пісні, поезія яких містить історичний підтекст; пісні, що оспівують козацький побут; ліричні пісні, у поетичний текст яких включає слово «козак». О. Терещенко зауважує на формуванні нового жанрового циклу на зміні епох, коли перевага календарного і родинно-обрядового співу жіночої епохи поступається позиціями новій чоловічій епосі, з новим епосом,